

Oikeustapauskokoelma

Asia C-44/17

Scotch Whisky Association
vastaan
Michael Klotz

(Landgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Tislattujen alkoholijuomien maantieteellisten merkintöjen suoja – Asetus (EY) N:o 110/2008 – 16 artiklan a– c alakohta – Liite III – Rekisteröity maantieteellinen merkintä ”Scotch Whisky” – Saksassa valmistettu viski, jota myydään nimityksellä ”Glen Buchenbach”

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7. kesäkuuta 2018

1. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Yhtenäinen lainsäädäntö – Tislattujen alkoholijuomien määritelmä, kuvaus, esittely, merkinnät ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen – Asetus N:o 110/2008 – Maantieteellisten merkintöjen suoja – Suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä suojaaminen – Arviointiperusteet – Käytön on tapahduttava muodossa, joka on joko sama tai samankaltainen kuin rekisteröity merkintä*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan a alakohta)

2. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Yhtenäinen lainsäädäntö – Tislattujen alkoholijuomien määritelmä, kuvaus, esittely, merkinnät ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen – Asetus N:o 110/2008 – Mielleyhtymä suojattuun maantieteelliseen merkintään – Käsite – Soveltamisala – Kansallisen tuomioistuimen arviointi asiasta – Arviointiperusteet*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan b alakohta)

3. *Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Yhtenäinen lainsäädäntö – Tislattujen alkoholijuomien määritelmä, kuvaus, esittely, merkinnät ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen – Asetus N:o 110/2008 – Maantieteellisten merkintöjen suoja – Vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä suojaaminen – Arviointiperusteet – Väärän tai harhaanjohtavan merkinnän käytön asiayhteyttä ei tarvitse ottaa huomioon*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan c alakohta)

1. Tislattujen alkoholijuomien määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 110/2008 16 artiklan a alakohtaa on tulkittava siten, että rekisteröidyn maantieteellisen merkinnän välillisen kaupallisen käytön toteaminen edellyttää, että riidanalaista osaa käytetään muodossa, joka on joko sama kuin tämä merkintä tai

lausuntavaltaan ja/tai ulkoasultaan samankaltainen. Näin ollen ei ole riittävää, että tämä osa on omiaan herättämään kohdeyleisössä jonkinlaisen mielleyhtymän kyseiseen merkintään tai siihen liittyvään maantieteelliseen alueeseen.

(ks. 39 kohta ja tuomiolauselman 3 kohta)

2. Asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, että rekisteröityä maantieteellistä merkintää koskevan mielleyhtymän toteamiseksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, syntyykö tavanomaisesti valistuneelle ja kohtuullisen tarkkaavaiselle ja huolelliselle eurooppalaiselle keskivertokuluttajalle riidanalaisen nimityksen yhteydessä välittömästi mielikuva tavarasta, jolla on suojattu maantieteellinen merkintä. Kyseisen tuomioistuimen on tätä arviointia tehdessään ensinnäkin silloin, kun riidanalainen nimitys ei lausuntavaltaan ja/tai ulkoasultaan muistuta suojattua maantieteellistä merkintää, ja toiseksi tämän merkinnän osittaisen tähän nimitykseen sisällyttämisen puuttuessa otettava huomioon tarvittaessa kyseisen nimityksen ja kyseisen merkinnän merkityssisältöjen läheisyys.

Asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan b alakohtaa on tulkittava siten, että rekisteröityä maantieteellistä merkintää koskevan mielleyhtymän toteamiseksi ei ole tarpeen ottaa huomioon riidanalaisen osan asiayhteyttä eikä varsinkaan sitä seikkaa, että riidanalaisen osan yhteydessä on täsmennys kyseessä olevan tuotteen oikeasta alkuperästä.

(ks. 56 ja 60 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)

3. Asetuksen N:o 110/2008 16 artiklan c alakohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä kielletyn väärän tai harhaanjohtavan merkinnän toteamiseksi ei ole tarpeen ottaa huomioon asiayhteyttä, jossa riidanalaisista osaa käytetään.

(ks. 71 kohta ja tuomiolauselman 3 kohta)